
[OBLĄKNAĆ SIĘ *ob pf*

part praet act obłąknąwszy się.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Zbłądzić, zgubić drogę: że im [żurawiom] o to idzie, żeby obłąknąwszy się, nie poginęły. PismaPolit 216.

Formacje współrdzenne cf BŁAKAĆ SIĘ.

FP